

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์หรือฟ้องคดีของข้าราชการพลเรือนต่อคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
คำสำคัญ	การอุทธรณ์หรือฟ้องคดี/ข้าราชการพลเรือน/คำวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
นักศึกษา	นุสราน น่วมคำริห์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมहीมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงการอุทธรณ์หรือฟ้องคดีของข้าราชการพลเรือนต่อคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อศึกษาแนวทางในการตรวจสอบหรือถ่วงดุลคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการพลเรือนต่อไป

จากการศึกษาพบว่า สิทธิในการอุทธรณ์หรือฟ้องคดีของข้าราชการพลเรือนต่อคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ เนื่องจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 กำหนดให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษ โดยมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้มีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น แต่องค์กรผู้ใช้อำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดได้ และศาลปกครองไม่อาจตรวจสอบมติชี้มูลความผิดทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในขั้นตอนก่อนที่ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ นอกจากนี้ ยังพบว่ามติดิฉันรัฐมนตรีที่จำกัดอำนาจดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้ 2 กรณี คือ 1. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และ 2. ความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาดำเนิน 15 วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยกำหนดที่ให้ออกสถานเดียวสำหรับความผิดสองฐานนี้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่บัญญัติ

ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดุลพินิจที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการก็ได้ ตามความร้ายแรง แล้วแต่กรณี

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเสนอว่าเห็นควรแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 โดยให้ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจตรวจสอบมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท.ได้ และเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีทบทวนและแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้อำนาจดุลพินิจได้ถูกต้องตามหลักของ “ การกระทำของฝ่ายปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย ” เพื่อให้เกิดความเสมอภาคตามกฎหมายต่อไป

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS RELATED TO APPEAL OR FILE A LAWSUIT OF CIVIL OFFICER AGAINST THE NATIONAL COUNTER CORRUPTION COMMISSION IN GOVERNMENT SECTOR EXPRESSING <i>PRIMA FACIE</i> CASE
KEYWORD	TO APPEAL OR FILE A LAWSUIT/CIVIL OFFICER/THE NATIONAL COUNTER CORRUPTION COMMISSION IN GOVERNMENT SECTOR EXPRESSING <i>PRIMA FACIE</i> CASE
STUDENT	NUSSARA NOUMDAMRI
THEMATIC ADVISOR	DR. TRIPETH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

Appeal of punishment order is the legal procedure that grant appeal right to any person who is disciplined and get punished. This measure is used for checking an integrity of punishment, because the punishment should be conducted based on fact and law to ensure that the person is guilty. In every working process, examination should be conducted, without dominating among working organizations. That satisfy the principle of democracy regime.

In order to study into the way of checking and balancing the legal power and to provide justice to civil officer, regarding to the Executive Measure in Counter Corruption Act B.E. 2551, this study was made on the purpose of studying into lawsuit appeal or filing of civil officer against the National Counter Corruption Commission in Government Sector.

According to this study, the researcher found that the civil officer's right to appeal or file a lawsuit against *prima facie* case decision is not sufficiently protected. The Executive Measures in Counter Corruption Act B.E. 2551act provides that the person who get investigated and decided by the National Counter Corruption Commission in Government Sector can appeal only his commander's imposing discretion, but the appeal considering organization does not have any power to change the offence that is decided by the National Counter Corruption Commission in Government Sector. The administrative court also cannot intervene in National Counter

Corruption Commission in Government Sector's decision and discretion, which force the commander to punish his subordinate as the National Counter Corruption Commission in Government Sector's decision. Furthermore, he author found that the cabinet's resolution limits the commander's discretion in 2 cases. That is Corruption, and leaving an officer more than 15 days without reasonable reason and do not come back to the office. In those cases, the cabinet's resolution says the commander can only file him out from the office. This does not comply with the Civil Officer Regulation Act B.E. 2551 that says the commander has discretion to consider among filing out or dismissing.

To solve such problem, the researcher think The Executive Measure in Counter Corruption Act B.E. 2551 should be amended. The act should allow Supreme Administrative Court to examine and intervene in the National Counter Corruption Commission in Government Sector's decision. Every related organization should offer an opinion to the cabinet to revise and fix the mentioned resolution which does not comply with Civil Officer Regulation Act B.E. 2551. This will make the commander can use his discretion correctly and comply with the principle of legality of administrative act, and provides fairness to civil officer.